

Adéla Pilgrová

Milena

Vstala jsem s postele. Slunce už bylo nad obzorem a já cítila vůni bramborové polévky. Měla jsem na ni takovou chuť, že jsem úplně zapoměla, jaký mám děsný nepořádek v pokojíčku. Po úklidu jsem dala pusku mamince a vyběhla ven. Tatínek už pracoval na jedné židli, kterou právě vyřezával. Je totiž truhlář.

„Počkej, Milenko,“ zastavil mě tatínek. „Něco ti dám.“ Podal mi vlastnoručně vyřezávanou postavičku. Těch mám hodně, ale už od prvního pohledu jsem poznala, že tahle je ze všech nejhezčí. Hraček nemám tolik, jako ostatní děti, ale mám je krásně ušité od maminky a vyřezávané od tatínka. Náš dům také není žádná sláva, bohatý člověk by řekl, že je to polorozpadlá chatrč, ale pro nás je to domov. Mně se to tu líbí a rodičům také. Ale teď honem na louku, tam si totiž budu hrát se svým novým panáčkem.

Vzala jsem to přes město, stavila jsem se na trhu. Tam bylo všechno kouzelné. Občas se tu mihla sukně bohatých a krásných dam nebo sako vznešených pánů. Vždy, když tudy někdo prošel, způsobně jsem se poklonila. Oni se na mně usmáli a pokračovali dál. Rozběhla jsem se po cestičce a už už jsem zatáčela na louku, ale... Na zemi se svíjel nějaký člověk. Došlo mi, že mu nikdo z bohatých nepomůže, a tak jsem to udělala já. Položila jsem panáčka na nejčistší místo, které jsem zahlédla a rozběhla se k neznámé postavě.

„Jste v pořádku? Nestalo se vám nic? Ó bože, ty ruce, hned vám je očistím...“ Byla to velmi bohatá paní, která si asi šla na trh něco koupit. Šaty měla strašně zamazané. Chudák.

„O-Odpusťte mi, madam, že jsem utřela vaši ruku svou ubohou zástěrou,“ koktala jsem.

„Neomlouvej se, dítě, jsi šikulka, ale, prosím tě, teď mi pomoz,“ žadonila paní. „Je mi strašně špatně od žaludku. Mimochodem, já jsem Helena Whiteová. A ty jsi Milena, že? Vyprávěl mi o tobě tvůj tatínek, když jsem si od něj kupovala nábytek,“ řekla ztěží paní.

„Odvedu vás k nám domů. Není to daleko, nebojte se. Maminka je moc hodná, určitě vám pomůže,“ uklidnila jsem ji a sebrala svého panáčka.

Maminka spráskla ruce, hned jak mě viděla s naříkající paní, která se opírala o mé rameno. Rychle ošetřila paní Heleně odřeniny na rukou a dala jí čaj proti bolesti břicha.

„Kdyby nebylo tady Milenky, kdoví, jak by to se mnou dopadlo,“ pravila madam Whiteová.

„To by udělal každý,“ usmála jsem se.

„Neudělal. Jsem vám hluboce zavázána. A nechtěla bys zítra přijít na čaj?“ řekla paní.

„Tak dobře,“ kývla jsem radostně a doprovodila madam domů.

Další den, před naším domem zastavil povoz zapřažený koňmi. Maminka se podivila, ale potom si oddychla, když z vozu vystoupila madam Whiteová. Já jí šťastně běžela naproti.

„Čaj už se vaří, Milenko,“ usmála se paní Helena.

Nastoupila jsem do vozu a za pár minut jsme byli na místě. Dům madam Whiteové byl luxusní a velký. Za obrovskou dřevěnou bránou stáli sluhové v uniformách.

„Georgi! Připrav čaj, máme hosta!“ křikla paní Helena.

Mladík jen přikývl a tiše odkráčel pryč.

„Smím se projít zahradou?“ zeptala jsem se.

„Samozřejmě,“ usmála se madam Whiteová.

Bylo tam všechno nádherné. Ze záhonů se tyčily cizokrajné rostliny, ze kterých vycházela zvláštní, ale příjemná vůně.

Když jsme procházeli alejí, všimla jsem si velkého dřevěného altánku obrostlého břečťanem. Kolem byly vysázené růže různých barev. Všechno to kochání přerušil George.

„Čaj už je hotový dámy,“ řekl.

Dva sluhové nám otevřeli dveře do domu. Ve všech místnostech bylo tolik zlata, obrazů a vzácných předmětů. Usadili jsme se v knihovně a George nám nalil čaj.

„Tak co, chceš si projít celý můj dům?“ zeptala se paní Helena.

„Děkuji, ale ne. Asi bych z té krásy oslepla,“ řekla jsem.

„A už máš dopito?“ otázala se madam Whiteová a koutkem oka nahlédla do mého hrnku.

„Ano. A ten čaj byl moc dobrý. Klidně na vás počkám...“

„Není třeba,“ řekla paní Helena a popadla mně za ruku.

Šli jsme dlouhou chodbou, na jejím konci otevřela madam obrovské dveře. Uvnitř místnosti stál krásný kočárek zdobený krajkami.

„Ten je tvůj,“ řekla madam Whiteová a mile se usmála.

Asi milionkrát jsem jí děkovala. Je prostě úžasná, to se nedá popřít.